

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 298. Quas præterea obligationes incurrat stuprator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

scandalo, & mali exitus, Sanch. l. c. n. 9. & 10. De cætero etiam citra talem promissionem teneri stupratorem, ex speciali locorum quorundam jure cogi defloratam præcisè ducere, testatur Lauterb. l. c. §. 42. Sic etiam, si stuprator bona non habeat, parentes illius ad dotandam defloratam non tenentur, sed ipse deflorator teneretur eam ducere, si de cætero non sit valde disparis conditionis. Extra quos casus tenebitur, puellam à se corruptam dotare, si eum puellæ parentes duci, aut ipsa puella ducere nolint, ut contra Boich. *m. c. pervenit. n. 3.* & Haunoldum l. c. n. 590. Salicetus l. c. num. 3. Menoch. *de arb. c. 228. n. 19.* Farin. *cit. q. 147. n. 105.* Gonz. *m. c. r. h. t. n. 7.* Clarus *cit. num. 3.* quod ipsum admittit Haunold. si puella habeat causam justam recusandi matrimonium cum stupratore; multoque magis hic tenebitur dotare puellam, si eam ducere nequit, quia est in factis Ordinibus, vel alio impedimento impeditus, Mol. l. c. d. 104. n. 9. Wiesth. *h. t. n. 25.* idque indubitat, ubi puella ignoravit, stupratorem inhabilem esse ad contrahendum secum matrimonium, Haunold. l. c. num. 589. Secus esse dicens, si puella seducta id non ignoravit.

Quest. 296. In qua quantitate, & quando præstanda dos stuprata, ubi ad eam præstendam tenetur stuprator?

R Esp. Ad primum: Quantitas dotis in penam præstanda arbitrio Judicis (ante cuius sententiam ad eam præstendam non tenetur stuprator) committitur, qui eam ex conditione & qualitate construatæ æstimare debet, cum tam puellæ divites & illustres, quam humili loco natæ, & pauperulæ honestæ dotandæ sint, Arg. l. 7. c. de *inc. nupt.* Carpz. *pr. crim. q. 68. n. 57.* Berlich. l. *concl. 38. n. 77.* ut ei dos tanta assignetur ex bonis stupratoris, quantum virgines ejusdem qualitatis accipere solent in dotem, Abb. *in c. r. h. t. n. 3.* Mol. l. c. d. 104. n. 9. Farin. *cit. q. 147. n. 112.* & ut plurimum, quantum pater stupratæ ei daturus fuisset, Lauterb. §. 43. quin & si stuprator illam ducere nequit in uxorem, eò, quòd sit in sacris constitutus, vel conjugatus, vel mulier sit disparis conditionis, tenetur stuprator dotem tantam dare, quantum ei necessaria, ut æquè bene nubere possit, ac si corrupta non esset, quia illi compensare debet, quòd eam non ducat, tradunt Mol. l. c. Farin. l. c. num. 107. & 112. Pirh. n. 42. unde etiam in ordine ad hoc tantum superaddere tenetur stuprator doti, quantum habitura fuisset à patre, Covar. *de sponsal. p. 2. c. 6. §. 8. n. 15.* Less. l. c. c. 10. n. 11. Et hæc, licet stuprator aliam in matrimonium duxerit, vel plures cum stuprata postmodum rem habuerint, ita, ut primus stuprator non liberetur à tali dotatione, Carpz. *7. F. p. 4. c. 27. def. 3.* Berlich. & alii apud Lauterb.

2. Resp. Ad secundum: Quod spectat ad actuale solutionem dotis, communior habet, quòd non differenda ad tempus, quo corrupta contrahit matrimonium, quòd alias dos supponit, sed præstanda statim post delictum, Arg. l. *unic. c. de raptor. virg. §. 1. vers. sive maritum nolentes.* quia datio dotis est pœna stupri, & satisfactio, quæ sententiâ latâ quamprimum executioni mandanda, ita, ut etiam si stuprata matrimonium non supervixerit, jus tamen dotem exigendi ad illius hæredes transmittatur, & sic non est propriè, sed intentionaliter dos, ita Carpz. *cit. q. 68. n. 32.* Bardili. *d. de satisfactio- ne stupri. c. 3. m. 3. n. 20.* Haunold. *tr. 2. n. 586.*

Bajard. *ad Clar. §. stuprum. n. 74.* Stryck. Berlich. & alii, quos citat & sequitur Lauterb. §. 45.

Quest. 297. Qualiter procedendum, dum stuprator negat dotem debitam, aut etiam asserat, se non invenisse virginem?

R Esp. Ad primum: Si convictus vel confessus de violatione illius abnuat eam dotare, deflorata immittenda in bona stupratoris, Lauterb. §. 46. cum Carpz. Sic etiam vim passam ex bonis stupratoris, sive fustigati, sive morte affecti dotandam, asserit Brunnem. *Jurispr. Eccles. L. 2. c. 18. §. 27.*

2. Resp. Ad secundum: Si stuprator asserat, non esse à se devirginatam, sed antecederet jam ab alio, adeoque commissam à se simplicem fornicationem, eidem incumbit probatio, quia fortior præsumptio militat contra eum; cum honestas in puellis & mulieribus non solum splendidis, sed etiam in humilibus & pauperulis præsumatur, donec contrarium probetur, arg. l. 7. c. de *inc. nupt.* Masc. *de prob. vol. 3. concl. 1410.* Mev. *p. 3. decis. 73. n. 6.* idemque est, dum stuprator negat, deceptionem intervenisse, & puella affirmat, præsumptio stat pro puella, eò, quòd talis deceptio frequentius contingat, Haunold. l. c. n. 585. multumque fidei querelæ stupratæ tribuatur, ut Lauterb. §. 38. ex Carpz.

Quest. 298. Quas præterea obligationes incurrat stuprator?

R Esp. Præter dotationem & pœnas, §. 4. *Inst. de publ. jud.* quæ hodie pro ratione circumstantiarum sunt, vel carceris, vel relegationis, & quandoque fustigationis, dum v. g. quis illustri loco natam, vel inebriatam, aut dormientem, vel suæ custodiæ creditam stupravit, ut Carpz. *7. Feud. p. 4. c. 25. defens. 1.* præterque sumptus puerperii stuprator confessus stuprum incurrit onus, & obligationem alendi infantem; ita generaliter Lauterb. l. c. §. 47. citatis aliis: Verùm id meliùs distinguendum & limitandum; ita ut, si parentes de præbendis alimentis proli ex stupro, vel alio illegitimo concubitu procreatæ convenerint, standum sit huic conventioni; spectato verò jure communi, hæc primò triennio à matre, & deinceps à stupratore, seu patre alimentanda. Gl. *in c. sū. de convers. infidel. v. post triennium.* his verbis: *Mater alit puerum trimum, trimoque minorem, majorem trimo pascere patris erit;* Covar. *p. 2. de sponsal. c. 8. §. 6. n. 13.* Less. l. c. c. 10. n. 42. Antonell. *de temp. legal. L. 2. c. 58. n. 2.* Barb. *in c. cum haberet, de eo, qui duxit in matrimonium. in Seclis. num. 1.* congestis aliis; quòd ipsum quòd ad matrem illegitimè de alimentis lactis tantum, de aliis verò impensis, v. g. faciendis in vestitum, habitationem &c. quòd etiam à patre ei præstandis intelligendum, volunt Barb. l. c. n. 2. Brunnem. *in L. nec filium. C. de par. possi. Mol. tr. 2. d. 168. num. 11.* Colerus apud Berlich. *concl. præf. p. 4. concl. 38. n. 41.* dicens sic pronunciatum à celeberrimis Jctis. Quòd si mater propter infirmitatem, vel etiam nobilitatem proli lactandæ vacare non possit, etiam expensis patris conducendam nutricem, tradit Surdus *de aliment. tit. 1. q. 14. n. 8.* Si verò pater ob paupertatem alere nequiret prolem, ea alenda per matrem, utpote quæ per *c. cum haberet.* prolem alere tenetur unà cum patre, non quidem conjunctivè, sed successivè, nimirum patre deficiente, Barb. l. c. n. 7. & in

& in defectum etiam matris obligantur ad hoc avi, juxta *L. 4. §. 4. ff. de agnosc. Lib. & L. non quem admodum. ff. eod.* ut Barb. & Mol. apud Wiclt. n. 33. Et hæc de infantibus illegitimis alendis. De cætero enim de iis alendis, quò ad ulteriorem ætatem à patre secundum facultates, maximè si aliunde non habeant, unde vivant, constat ex jure canonico, quod quò ad hoc in utroque foro servandum, & deducitur ex *cir. c. cum haberes.* juxta quod etiam spiritibus præbenda alimenta, quibus etiam à patre ex æquitate canonica fieri posse moderatam dotationem & alimenta donari & legari, tradit Gail. *pract. obser. L. 2. obser. 88.* quem vide.

Quæst. 299. Coram quo & qualiter probandum stuprum?

1. **R**esp. Ad primum: Stuprum commissum à Clerico non nisi coram Judice ecclesiastico probandum; quia hic solus de eo cognoscit; commissum verò à Laico, tam coram Judice ecclesiastico, quam Laico; est enim mixti fori, ita, ut à Judice ecclesiastico cognosci & puniri possit, etiam pœnâ carceris, vel aliâ corporalis, ut clarè probatur ex *c. 2. h. t. cum Fagn. ibid. n. 8. & 9.* dum ibi pœnâ statuta stupro dicantur infligendâ ab Episcopo, & confirmaturex *Trid. Sess. 25. c. 3. de reform.* ubi, quòd Episcopus, aliùsve Prælatu ecclesiasticus possit etiam Laicos multâ pecuniariâ in delictis ecclesiasticis, & mixti fori punire. Judex tamen Laicus infligere nequit excommunicationem, aut in monasterium detrudere stupratorem, *Pirh. h. t. num. 60.*

2. **R**esp. Ad secundum: Stuprum, sicut & simplex fornicatio, iisdem fere modis probari potest, quibus adulterium. Sufficenter & plenè non probatur per hoc, quòd juvenis & puella simul per vias & in via, per nemora ac sylvas sæpius convagari soliti, nisi alia indicia & adminicula concurrant, vel nisi desuper moniti, *c. tertio loco. de præsumpt. Abb. ibid. n. 4.* neque adhuc inducitur violenta præsumptio stupri aut fornicationis ex eo, quòd sæpe conveniant in loco obscuro, quin & in eodem lecto præsertim induti; cum sæpe contingat, ut non nisi oscula & turpes tactus absque intentione copulæ exerceant, *Pirh. h. t. n. 63. in fine.* ex Gobat. *Theol. mor. c. 3. f. 2. n. 21.* Quòd si mulier dicat, se esse stupratam à Titio, is verò neget illam à se cognitam, non est standum nudæ assertioni etiam juratæ mulieris, sed aliâ ab ea afferendâ probationes, onus enim probandi incumbit affirmanti, non neganti, juxta *L. 1. ff. de prob. L. 2. c. eod.* & nullus testis in re sua propria esse potest, *L. nullus. ff. de testib. L. omnibus. c. eod.* testisque uni, etsi alias idoneo non creditur, *c. licet. de testib.* si tamen intentionem suam probabilibus indiciis & conjecturis, non tamen sufficientibus ad plenam probationem roboravit, viro neganti imponendum juramentum purgatorium suæ innocentia, cui standum, arg. *c. significasti. h. t.* alioquin si actrix nihil omnino, ne præsumptivè quidem probavit, absolvendus est reus, etsi omnino nihil præstiterit probando, *c. ult. §. sanè, de jurejur.* & sic habere praxin in pluribus Episcopatibus, testatur Gobat, p. 2. *Alphab. matrimonial. n. 188.* si verò virgo communiter pro tali habita, asserat se tempore stupri fuisse virginem, stuprator autem id neget, ei probandum est contrarium, quia præsumptio stat pro puella, *Abb. in c. 1. h. t. n. 5.* Clarus §. *stuprum. n. 4.* *Pirh. n. 61.* eò quòd, cum virginitas sit qualitas, quæ inest à natura, & nascatur cum persona, ei semper inesse præsu-

mat, donec contrarium à negante probetur, *Mascard. de prob. concl. 1237. n. 6. & 1410. num. 2.* *Tusch. v. stuprum. Pacian. L. 2. de prob. c. 2. n. 10.* Et hæc à fortiore, si fœmina id juramento confirmet, quamvis *Pacian. n. 1.* dicat, virgini asserenti de tempore stupri fuisse se virginem, credendum esse absque juramento ab ea desuper præstito, nisi tamen exigatur ab ea juramentum purgatorium sinistrae opinionis, quæ oritur ex præsentè stupro, ut *Farin. pr. crim. p. 5. q. 147. n. 135. & seq.* ubi tamen n. 139. addit, in hoc maximè attendendam esse qualitatem vitæ & morum puellæ, quæ, si sit malæ famæ, ita, ut non reputaretur pro virgine, nequidem standum illius juramento, cum præsumptio orta aliàs ex assertione jurata puellæ pro ea, tolli possit per conjecturas contrarias, seu signa inhonestatis & corruptionis, ut *Menoch. de præsumpt. L. 6. de præsumpt. 89. n. 4. & seq.* cum *Farin. l. c.* Quòd, si etiam puella asserens juratò, se tunc fuisse virginem, re ipsâ non fuisset virgo, tenetur in foro conscientia stupratori, non solum restituere dotem sibi propter stuprum adjudicatam, sed etiam expensas litis injustæ, cum talis sententia fundata in falsa præsumptione cesset, seu habeatur pro non lata, dum constat de veritate, *Mol. de just. v. 3. d. 104. n. 14.* quem citat & sequitur *Pirh. cit. n. 61.* Idem est de muliere dicente se deceptam, & iniquis suasionibus ad stuprum seductam, dum falsò id dixit, ita, ut teneatur stupratori restituere in conscientia pœnam sibi adjudicatam, quin & expensas litis, *Mol. l. c. n. 1.*

Quæst. 300. Quid sit incestus, & inter quas personas committatur?

1. **R**esp. Primò: Incestus est concubitus consummatus inter personas consanguineas, vel affines in eo gradu, in quo vi juris divini vel humani prohibentur, inter se contrahere matrimonium, id eòque dicitur abusus consanguineorum & affinium, *Can. Lex illa. 3. q. 1.* quod quandoque fieri solet prætextu matrimonii, contrahendo nuptias incestas, aliquando sine attentatione nuptiarum, *Farin. pr. crim. q. 149. n. 6.* *Pirh. h. t. num. 64.* Estque hoc crimen gravius adulterio, *can. adulterii. 32. q. 7. L. si adulterium. §. 3. ff. ad Leg. Jul. de adulter. præsertim si committatur inter ascendentes & descendentes, utpote, quod non tantum homines, sed & bruta averlant, testantur & ostendunt Aristoteles in *hystor. animal. L. 5.* *Plin. hystor. natur. L. 8. c. 46.* *Boer. decis. 310. n. 2.* & alii.*

2. **R**esp. Secundò: Itaque jure divino committitur inter omnes ascendentes & descendentes per lineam rectam, ut inter patrem & filiam, inter avum & neprem, aviam & nepotem, jure humano inter consanguineos in linea laterali, seu transversa usque ad quartum gradum inclusivè, excepto primo gradu nimirum inter fratrem & sororem, in quo gradu fortè jure naturali prohibitum est matrimonium. Pari modo inter affines, excepto, quòd inter affines ex copula illicita committatur solum usque ad secundum gradum, prout restrinxit *Trid. sess. 14. c. 4. de reform.* *Barb. ibid. n. 12.* *Gutt. 99. can. L. 1. c. 23. n. 3.* & ita docent *Sylv. v. luxuria. q. 1.* *Azor. p. 3. L. 3. c. 9. q. 4.* *Farin. pr. crim. p. 5. q. 145. n. 5.* *Zœl. in comment. ad ff. ad L. Jul. de adult. n. 64.* *Pirh. l. c. Reiffenst. h. t. n. 66.*

3. **R**esp. Tertio: Hinc è contra non committit incestum: Primo, qui peccat seu concumbit cum consanguinea & affine in quinto gradu. Secundò, qui cognoscit ex copula illicita affinem in tertio gradu, etsi jure veteri committeretur incestus peccando